

რედაქტორი	გამომცემელი
პასუხი პაპიაშვილი	ანტონი ბარბაქაძე
	ქალთა ლიგა:

სემა

რედაქციისგან.
 კანტორა ღიაა დღის 9 საათ. 3 საათამდე.
 ხალხს 5-8 საათამდე. ავტორის მიერ ხელმო-
 უწერელ წერილებს რედაქცია არ დაბედავს.
 რედაქციის მისამართი ქ. ქუთაისი პუბ-
 ლისი ქ. № 12 სახლი ქვემოთა შესახვედ-
 ლი შიშხიანი ეზოში

ქართველთა კალისა

ფასი 25კ ყოველ კვარტულს სწავლითი და სწავლითგარეშად გაჭეთი | ფასი 25კ

თანახლოობა სქესთა წინაშე კანონისა!

პარტიულ ძალებს.

თვითთველ ერს, თვითთველ ხალხს უკეთესი დედა-მამის ზურგზე განსაზღვრული სივრცე, განსაზღვრული მანძილი, განსაზღვრული ალბათობა, ანუ ტერიტორია.

რაკი ერი იბადება, ვითარდება, საზრდოობს და პრაგმატდება ერთ ტერიტორიაზე, ამის გამო იგი თავისთავად იმპერიალურ ან ტერიტორიისადაც ისეთივე ბუნებრივი, სათუთი და ცხოველი მიხედულობით, რომელიც გამსჭვალულია ხოლმე ყოველი მოსახლარულე შვილი მშობელი დედ-მამისადაც.

შვედურული აღმოსავლეთის სამშობლო და მშობელი ერთმეორის ფარდა, ერთმეორის მავერი და სწორი ცნებაა. წესიერად განვითარებულ, ე. ი. ცალმხრიობას, სიღრუქურს და სიმანხვეს აცლილებულია დამანის გულში იმოდენივე ალბათობა, რომელიც სამშობლოს, რომელიც მშობლებს სიყვარულსა და პატივისცემას, მომლოდინის კეთილდღეობისთვის ზრუნვასა და მათი ღირსების დაცვას.

ჩვენ, — ქართველები, — არასოდეს არ ვყოფილვართ ეულები, უბინადრონი, საკუთარ სამშობლოს მოკლებულნი. ჩვენი სამშობლო ყოველგვარად არის ის დედა-მამის პატარა ნაწილი, რომელიც ოქროს ბატონი ასვენია შავსა და ქასანს ზღვებს შუა და თვალ-მარგალიტებითა ჩარჩით ვარს შემორტყმია ბუმბერაზი კვყავილის კედელს.

სიკეთე ჩვენი სამშობლოსი: — იმგვითი მოხდენილობა და სიმკაცრე მისი გარეგნობისა, სისალე და უფრობა მისი პატივის, საკონცემო სიმდიდრე და უხვი მომცემლობა მისი ნიადაგისა, — იმიდაცა ამ ქვეყნისაჲს ყველა შესაზღვრე ერებს და ულუკებდა მათ გაუწელებელ სურვილს, რომ ხელში ჩაეგდოთ იგი.

ამიტომ პაწია საქართველოს ხანგრძლივი წარსულის მეტი ნაწილი წარმოადგენს ყოველ მხრიდან მოსულ მებრძოლ განწყობებულ ბრძოლას და თუ უკანასკნელი დღეობით ტყვისა და თოფის წაშლით, თუ მათ მოუღუნებდა და დახუტუნებდათ მხილანჯალი, იმ ბერებმა მარტო კალ-

თები ჩამოაკლეს ჩვენს სამშობლოს და დაპყრობა მისი მანძი ვერ შესძლებს, თუ ამ შეუწყვეტელი ხმლის ტრიალში და გამუდმებულ თოფის სროლაში გაბრუნებული ქართველი არ გავევლირდა გონებითა და გრძნობით, თუ, მიუხედავად სამძიმო პირობებისა, ქართველმა არამც თუ დაივიწყა წიგნი და მწერლობა, პირიქით, მოახერხა საკუთარი კულტურის შექმნა, და სისრულის უმაღლეს წერტილამდე აიყვანა ენა და მწიგნობრობა, ამით უნდა ვუმახადოდე ქართველ ქალებს.

არსად, არც ერთ ერშიც ისე გავრცელებული არ ყოფილა ქალისადმი პატივისცემა და სიყვარული, როგორც ჩვენში, საქართველოში. ისტორიას რომ თვით დაიანებოთ თვით უბრალო სიტყვებით კი დამტკიცებენ ზემოხსენებულ აზრს. აგიერთი მაგალითად სიტყვები: „დედ-მამა“, „და მამა“, „სოკ-ქმარი“, „ქალ-ვაჟი“, და სხვა მრავალი. ყველაზე პირველ ადგილზედ ქალი არის დაყენებული. საუკეთესო მოწამენათ ქრისტიანობისთვის ჩვენში შუშანიცა და ქეთევან ითვლებიან. ოქროს ხანაში მიხინით ქართველებს ის ხანა, როდესაც თამარი მეფობდა. და თუ საქართველო დღეს კიდევ არ აღვიდა პირისგან ამა ქვეყნის, ეს მხოლოდ იმ დღედ უნდა მიეცნოთ, რომელთა შვილნი თავგამოღებით იცავდნენ სამშობლოს თავისუფლებას; რომელთა ტკბილი ნანა ბავშობიდან; რომ უნებავდა საქართველოს შვილებს თავის ხალხისა და ერის სიყვარულს...

მაგრამ დამებრა ისტორიის უღამოებლმა ტალღამ და ჩვენს სამშობლოსაც უნებლურმა ვერცა. რუსეთთან შეერთებით ვადაწყდა საქართველოს ბედიც და ის თავისუფლება, რომლისთვისაცა რამოდენიმე ათასი საუკუნე იბრძოდნენ ქართველები, ჩასვენა შავს სავარკში.

თუ გსურს, რომ რომელიმე ერი, ხალხი დაიძინო, თუ გსურს წაართვა მას ძალი არსებობისა, და მოუსუნა ვისთვისაც თვით შეშენებისა, უნდა შეცადო, რომ ქალი გააფუქსავდეს, ჩაქოლო მასში ყოველივე სიყვარული და პატივისცემა სამშობლოსადმი და თუ ეს შესძელი იმედი ჰქონდეს, რომ სულ მალე მიადევნე

შენს საწადელს. ჩვენშიაც ასე მოხდა. უპირველესად ყოვლისა ქალმა მიიღო და შეითვისა რუსის გამართობის რებელი პოლიტიკა. მშვენიერი „ნანა“ — ნაიუმკი გრაიზე“ შესცვალა და „დედის“ მაგიერ „მამოჩეა“ გვესმოდა. ამ იდეაზედ აღზრდილი შვილები თავისთავად ცხადია ვერ შესძლებდნენ შევსრულებით ის, რაც მამა-პაპათაგან ჰქონდათ ნაწინდობები და მიჰყენდნენ თავის ზედს.

ას ჩვენივე წლის მონობამ ძირიანად ამოგლიჯა ჩვენი გულის ფიტრიდან ის ქვეშაობიტი გრძნობა, რომელსაც სამშობლოსადმი სიყვარული ეწოდება. მაგრამ ის იმედი, რომელიც ჰყვარდა ქართველის გულში, გაიფუქნა და დღეს კვლავ ვინაღმე თავისუფლება, თუ ქალმა ხელი შეუწყო ჩვენი ერის გადარებას ისევ ქალმა უნდა აღადგინოს იგი, იმ დროს, როდესაც ქალი სრული აღმართი და მოქალაქობრივი უფლებებით იქნება შემოსილი საქართველოში. ჩვენმა დედებმა და დემბა უნდა განამტკიცონ და ხელიდან არ გაუშვან სისლთი მონაპოვი თავისუფლება.

ამისთვის საჭიროა უპირველესად ყოველმა უფლებათა თანასწორობა შეუძლებელი იმ გრამ, იმ ხალხმა შეინარჩუნოს თავისუფლება, სადაც არ არის სქესთა უფლებრივი თანასწორობა. მხოლოდ იმ ხალხს შეუძლია ჩაგრიოს თავისუფლების ფურხელში, სადაც არ არსებობს არავითარი მონობა, ჩაგვია და დამცირება. რას წარმოადგენდა დღემდის ქალი — ყოველივე უფლებამა მოკლებული არსებობს. მას უწყდება, რა რომ მატრიარქალური ხანა შეიცვალა პატრიარქალურად და მამაკაცებმა ძალით ჩაიგდეს ხელში უფლება, ქალი, როგორც ასული, ვარდაცკა მამაკაცის სრულ საკუთრებთა. ეს უკანასკნელიც მას უყურებდა, როგორც ვნებათა ღელეს დამამკვლევებელ საგანს და საყმარისი იყო, რომ ქალს აღარ დაეცაყოფილებია მისი

მეცური ინსტიტუტი რომ მას ვარდელ გამოადგენდნენ, როგორც უფარვის ჩეარსა. ვანვლო დრომ და ქალი თან და თან ფენებდა თავის ზღვამარობას. ბევრი გამოჩენილი პირი იბრძოდა ქალთა უფლების გასაუმჯობესებლად, ბევრი ზეგარდამმოდელი მონიკებელი ნიკო გაიბახოდა და მოუბზობდა მსოფლიოს თანასწორობისად, მაგრამ ხმა მათი დარსა ხმად მალაღლებლსა უღმანოსა შინა... მათ შორის ჯერ კიდევ მე-12 საუკუნეში დიდებული ქართველი გაიბახოდა: „სუკვი ლომისა სწორია ძე იყოს თონად ზეადი“ო, ესლა მეოცე საუკუნეში კი როდესაც ვენდლის პირზედ აკერია „მომბა-ერთობა-თავისუფლება“, როდესაც თავგამოღებით ქალებგენ მიწის სოციალიზაციას, სერთის შორის ძმობა-ერთობას და თას სხვის, ვარდა ერთი-ორი პიროვნებისა, ხმის არავინ იღებს ქალთა სწორულდინამობაზე. მამს, ვინ უნდა იზრუნოს თქვენთვის. თუ არა თქვენ, ასულნო საქართველოსაგე!

თუ რუსეთის გამათახსირებლობა პოლიტიკამ ჩაქალა თქვენში უნარბი ბროლისა, დე ესლა, ამ ეამს თავისუფლებისას გაიღვიძოს თქვენში სველ დღეათა მიმალულმა მდიერმა სულმა და მთელი თქვენის ძალ-ღონით, თველის თქვენის სულიერი მისწრაფებით და გულის პანგებით შეგადაადგეთ თავისუფალ ქვეყნას: „ჩვეცე ადამიანები ვართ და უნდა მოვეცეს ის უფლება, რითაც ყოველი თქვენგანი სარგებლობს“-თქო. და იქნებ დღევანდელმა დამახინჯებულმა ქართველურმა სულმა იგრძნოს თავის შეცდობა და განამტკიცოს პრინციპი თავისუფლებისა და სწორულდინამობის თავის ქვეყანაში. დღილი მომავალი მოგიწოდებთ ქართველ ქალებს დღილი მოვალეობისადაც, რომლისათვის საჭიროა სიხიბლე, სიხიბლე და კიდევ სიხიბლე.

მ ვ ა

დაბურული ოქრის თიხა იდგა ვეა სხვისანი, ფრინველების გლობას, ყურს უღებდა, ვით გვასანი.

მოხიბლული ვდგმითა, ის შესქერდა სივრცეს ცისას; და სტილობდა აღმოცნობას, ამ მოთვლიის დასწყისას.

ერთს დღეს თვალი მიმოავლო, მშენიერსა ერთს ხილსა, საიდაცა გდნისქვერდა, ორი თვალი ზურმუხტისა.

და მოესმა: — გასურს იცოდეს, სიდან განდა ყველა ესა? — ჰაა, სუამე გგე ხოლი, და გაიგებ ყველფერსა!

უქმათ ყოფნით მოწყენილი, მენტროდა შრომას, ცოდნას, აზროვნების საფარჯიშოთა, არ შეუტრია ქალი ცოდვის!

და გულში სთქვა: ღე გამდევნონ, გამირისხდეს თუნდაც ღმერთი, ცოდნად ავისსა ამოცანა. ოღონდ მიჴს შემეგრება!

ცოდნის ხიდან დღეცაგება რა მოსწყვიტა ერთი ხილი, მესივე აღმის მიაწოდა და შეიქნა განდევნილი.

თუმც მამაკაცს ხის ნაწყობი, მოეჩვენა სიბრძნის კონათა, მაგრამ ნაცვლად მადლობისა ვახიდა ქალი ომანათ.

ნინო ტყეზალაშვილი.

ჩემი ცხოვრება.

(წერილები სუფიასტიკისა).

გარდა ამისა, ისეც მინდა აღვნიშნო, რომ მოხსრე მილიტანტიზმის ვახებ მომეტებულ წყოათ უფრო თანავრძობითა, რადგან პირდაპირ არ განმიხიდა არავითარი დამკრება და გაქირვება, რომელნიც ბევრს ქალსა და ვაჟს ავტორიტეტის ხოლმე არასებულ სოციალურ უსამართლობას. თუმცა ჩემი ბავშობის დღენი ბედნიერთა მირობის დღენი იყვნენ, რადგან ერთიანი შორის სიყვარული იყო გემუბნული, მაგრამ მაშინაც კი უკმაყოფილოა ვგრძნობდი ჩემს თავს.

გეხადვით, რომ ჩემი და ჩემი დის დამგობარობა ჩემს ძმებთან შედარებით ერთი არ იყო ჩემს ოჯახში. იმ დროს, როდესაც მამა ჩემი დილას ყურადღებით ეპყრობოდა ჩემი ძმების აღზრდას, რადგან ოჯახში იმ დროს, როდესაც მამა ჩემი დილას ყურადღებით ეპყრობოდა ჩემი ძმების აღზრდას, რადგან ოჯახში იმ დროს, როდესაც მამა ჩემი დილას ყურადღებით ეპყრობოდა ჩემი ძმების აღზრდას, რადგან ოჯახში...

ამის ვაგონებამე კინაღამ არ წამოგება და ვანუცხად, რომ მე სრულიათაც არ მსურდა, მიქობა. მაგრამ მე აღარ ვეყვი პირველ ბავშობას, დავეჭიტი სივე წყნარათა, თუმცა დიდს ხანს ვფიქრობდი მამიჩემის ასეთს შენიშვნაზე.

მე მივდილი იმ დასკვნამდე, რომ ვაყვები ქალებზედ უფრო მადლა აყენებენ თვინით თავს, და ქა-

ნელი ზნეობრივი ტანჯვით, რომ ხელის ვაქნევდა კი არ შევძლო და აი კიდევ მოხდა ის რაც გუშინ სხდამის ოთახში უცებ განათდა, კარები გაიღო... სულათ და ვანწირულებით ვახივებ მან კარებისავე, მაგრამ არც დაძაბებას სავსელად და არც თავის დაცვა არ შეუძლო. კარებთან იდგა მისტერ კოკი გუშინდელი მებლატი ვაყბატონთან ერთად.

შემძლია იმედი მქონდეს, რომ ის დღეს კეთილ გონიერი იქნება? — ჰო, ამის იმედი ჰქონდესთა, მისი სჯილტეც ეხლა სრულიად მოტყობილია! — ვთხოვთ შეხედო! სრული რწმუნებით წარმოსთქვა კოკმა. ჯალათმა გაიღო კარი და შეუგუბა მელი ბატანთან...

ნაშვალამებს ვადსული იყო. აღმა იწვა მარტო. მის არ სძინავდა: მთელი სხეული ტკივლებითა ვწოდა, მაგრამ უფროესა ზნეობრივი შეუბრაყოფა, რომელიც მიაციენს მის სხეულსა და სულს ფიზიკურ ტკივლებსა აუწერდა. ის შემოღობილი ეხეუქებოდა და კიბხულობდა: „რასთვის, რასთვის?“ რა ჩაღვინა მის თავის ცხოვრებაში, რომი ვაგონისა დღემოდ და უფრო ღმერთი ყოფილა კეთილი და მოწყალეა, არავითარათაც ის მის ყოველთვის წარმოიდგენდა თავს ლოცვებში, ნუ თუ მას

ღმერთი კი ამას ურიგებდინ. ასეთს შეხედულობას ვერ ვუფარდებდი იმ ფაქტს, რომ მამაც და დიდაც მომხრენი იყვნენ საარჩევნო ხმის უფლების ვაგრცელებისა ქალებზე. მე ჯერ კიდევ პატარა ვიყავი, რომ დღეს გამოვიდა (ბილი) 1866 წლ. რეფორმის შესახებ, მაგრამ მე ძალიან კარგათ მახსენს ავტორი, რომელიც მას მოაქცა. ეს კანონი პრაქტიკა წარმოადგენდა პირველს ნაბიჯს რეფორმისავე ინგლისში 1832 წლის შემდეგ, რომელიც მოითხოვდა საარჩევნო ხმის ვაგრცელების უფლებას უფრო ფართო მასსაზე. ეს ბილი ანიჭებდა ხმის უფლებას ყველა მოიჯარედებსა და მღებურებს, რომელნიც კი იხილდენ თვეში არა ნაკლებ 10 გირსტერლინგს. ბილის ვარჩევის დროს თვითა პარლამენტი ჯონ — სტუარტ-მილმა შეიტანა შესწორება, რომელიც მოითხოვდა ხმის უფლების ვაგრცელებას მოიჯარედ ქალებზედაც. შესწორება არ მიიღეს, მაგრამ კანონში ჩვეულებრივ გამოთქმის მაგიერ „პირნი მამაკაცთა სქესისა“ შეიცვალა სიტყვა „პირნი“. მეორე პარლამენტის კანონი, რომელიც უფრო აღრე გამოხული იყო, ამტკიცებდა, რომ სიტყვა „პირნი“ ქვეშ ქალებზეც ნაგულისხმევი უნდა ყოფილიყო, თუ რომ მათზედ სპეციალური შენიშვნა არ იქნებოდა. ამის მიხედვით მევერს ქალებს ვგანა, რომ მათ არ ვეჭვებდნ დროს ხმის უფლება ეძლეოდათ. ამ შემთხვევამ გამოიწვია დიდი სჯა-ბასის და რომ დაწესებული ნებულებები მასში რასაც ფიქრობდენ, ქალებმა მოითხოვეს შეტანოლი ყოფილიყვნენ სიაში. მანჩესტერში სართობი 4215 ქალების სა-

კ) კანონ-პროექტი.

შევიღო ასეთიარად მისი დამკრებელი.

კარი ხელახლა ვაილო, შემოვიდა მისამსახურე ფოლდოსით ხელში და მასთან მისტერ კოკი.

— აი თქვენი ვახშიმ დაჯექით და სკამებზე უბრანა მან.

აღმა ადგილიდან არ ინშოვოდა. მამინ მან წავილო მას ხელი ბეჭებში და ძალით დააჯინა, აიღო ფოლდოსიდან კუბრცხანი ბულიონი და კითხა:

ინებებდა ის თავის ხელით მამას თუ არა? წინააღმდეგ შემთხვევაში დამეტქრა, რომ ჩაუღებდა რიზნა პირში და ძალით აჭებდა. ამ სიტყვებთან მან აშოლო ჯიბიდან მოვერცხლილი ტრუპი და აჩვენა მამას მიხედ, რომ წინააღმდეგობა უგნურთობა იქნებოდა და დაიწყო ჰამა.

მოსამსახურე ვაგომ ვასკრა წირილი და ჯალათმა დაუწყო მას კვება როგორც ავათამყოფ მაგნს. როცა ორი დღის უჭმელობის შემდეგ ივანშმა მას ხელახლა იმედი დაებოდა.

გვეყვრებოდა გამოწვით სახლიში!

— გვეყრი სულგობი, — წაიხუტებუტ მან, — ნუ ლაპარაკობთ, სკამებზე!

— მე არ მსურს აქ დარჩენა ვართი საათითაც!

არჩევნო რიცხვიდან, რომელიც ჰქონდა დადგენილი ცენზის უფლება 3924 წარუდგინეს ეს მოთხოვნალები; მათ მიმართეს სისამართლოს, სიდაც მათ საქმეს იცადენ გამოჩენილი იურისტები და მათ რიცხვში ჩემი მომავალი ქმარი დოქტორი პანსე რსკი რასაკვირველია მსაჯულბმა უყურადღებოთ დასტოვეს მოთხოვნებობა ქალებისა, და ამ კომპანიამ გამოიწვია ძლიერი ავტოკრია მხელს მხარეში ქალებზე საარჩევნო ხმის უფლების ვაგრცელების სასარგებლოთ.

მე 14 წლის ვიყავი. როდესაც დავისწარი ქალთა ხმის უფლების მომხრეებს მიტრინეს.

და გამოვბრუნდი მიტრინიდან შეგნებულ სუფიასტიკათ.

მე 70 წელში მანჩესტერი ჯო ერთი ცენტრთავან ქალთა მოძრაობისა, რომელსაც მეთაურობდა ჯეფრა გამოჩინულ დღეცაყებისა და მამაკაცებისა, ხელმძღვანელი კომიტეტის წევრთა რიცხვზედ იყო დროირჩარად პარტეტისტი, რომლის ცოდნობა მანაგუნა ბუბმა მომავალში.

როდესაც 15 წლის შევიქენი, მე ვამეზანეს პარიზში ერთი ერთს უპირველეს სასწავლებელს ცერლისა უპირის ქალთა უმაღლესი სწავლის შესახებთან. აქ მე დამაბინივეს ერთს ოთახში ვენერი რომშვილის ქალიშვილთან, რომლის მამა იყო კანობლი უტრანსიტი. რასწავლი კანობლი კომპონისტია და რომელიც ადსახლებული იყო ახალ კალენდრიაში. ჩემი რომშვილის ნაამბობა მამის რევილიუციონარულ მოღვაწეობაზე და საზოგადოთ მასთან მეგობრობამ მოახიბლა ჩემზე დიდი ვაგენია და მე უფრო რბამთ შევიცინა ლიბერალური იდეებთა. 19 წლისამ დავბრუნდი სამშობლოში ჩემს ოჯახში.

ჩემი ნება, — უბასუხა მან დამშვილებული.

— თქვენ მე მომბატყეთ, თქვენ წარმომადგინეთ თქვენი თავი გრავიზისა დენზინას მდენეთ, ვისთანაც მე მასწავლებლობა მივიდილი.

— ეს მე არც მასხეს და არც მსურს ვეცოდეს, ვაგურადილეთა, რომ ასეთს სიტყვებს აქ ადგილი არა აქვს.

— აღმა დინახა, რომ ამ კაცის გულს არც ცრემლი და არც ვეღერება არ მოალოდნება. ვაათავა თუ არა უნა აღმა, კოკმა ააყსო დილა ქიკა პორტრეტით და მისცა. მთელი დღის მოწყურებულმა ის ერთბაშით გამოსწურა.

— გამოვინეთ და ვარგათ დანიასხეოვით ის, რასაც გეტყვით. ყოველთვის როცა თქვენ წინააღმდეგობას, ანუ უყურადღებობას ვაუწევთ უფროს რიცხვებს და ამით ხიანს მიყენებთ ლიბერალურებს, თქვენ სარდაფში იქნებით და მიიღებთ იმ პორკრის; რაც გუნში მოვაგენით. ეს არის ჩემი მეტოდ ჩემი პასიონიერების ვასაწითენელი. და თუ რომ წინააღმდეგ თქვენ სიამით შეასრულებთ ჩემს სტუმრობის მოთხოვნებს ყოველთვის დასამტკიცებელი იქნებით, თქვენ მიიღებთ ლამაზ კაბებს, ვემირილ საქმელებს, შვირფეს ღვიზის. ერთი სიტყვით ისე

თეთრი მონა.

სირცხილი მე 20-ე საუკუნისა.

ნ.

როცა ის გონს მოვიდა და თვლებში გაალო მან თავის თავი წითელი ოთახში სიდაფის ფორმის პერლანბურტის ლოგინში მოწოლად დინახა. ოღნავ განძრევა მას გამოუთქმელ ტკივლებს გვირდა. თავი ვწოდა, ყელი წყურვილითა ვანუცხებოდა და არსად წვეთი წყალი არა ჩნდა. ავრე იწვა ის უძლიოთ ტკივლებითა და წყურვილით ტანჯული მკობრედ ღლებდე. ვაფანდა, შვა დღემ მოაწია, საათი საათს მოსდევდა, აღმა თითქო ვიგნება დავარჯული ვანუწყეტული იმეორებდა: „დღეა!“ „მამა!“

არავინ არა ჩნდა, ერთი უბრალო ხმაც კი არ ისმოდა ვარედან.

— რასთვის არ დავრჩი შენთან, ჩემო ძვირფასო, საყვარელო ჰკვიანო დედა!

ჩემო ჰკვიანო დედიკო, რომელიც არასოდეს არ სცდებოდა.

ავრე შევიადლა ის სვედში და ვანწირულებში. დამამბესას ის იმგვარად დაუძღვრებული იყო აუტანელი ტკივლებით, შინშილით და წყურვილით და კიდევ უფრო აუტან-

ლოთა მოძრაობაში მონაწილეების მიღებით მე დავთვლი. ი. ღარი პანჭურსკის რომელიც ვაწუწუებელი მუშაობდა ქალების ოლიტერარი უფლებებით აღჭურვისათვის და 1879 წელს გავხლ მი-ე მეუღლე. ჩემი ქმნიანი ცხოვრება გაგრძელდა 15 მდინერი წელი. მე ხშირად გამოვიჩინა ხოლმე დაივიწყე ვაშე რომ სურათის ტყეა და დენიან მზოლოდ ისეთი ქალები; რომელთაც არ შეუძლიათ მოაქონ თავისთი პირადი და ოჯახური ცხოვრება. ვისაც თათვის გრძნობებისთვის გამოსავალი ვერ უპოვინა. ეს ბრალდება არ მოგახატო ცხოვრება. ვისაც თათვის გრძნობებისთვის გამოსავალი ვერ უპოვინა არც ერთ სურათის ტყეს და მით უმეტეს მე. ჩემი ოჯახური ცხოვრება მოაწყო თითქმის იდეალური, რომელიც კი სასურველია ამ მოუწყობელ ქვეყანაზე. გათხოვების შემდეგ მეყოლა ქალიშვილი (რისებრცაა, წლი-ნახევრის შემდეგ კორე ქალიშვილი სილია. და მათ მძღვე კიდევ ორი ბავშვი. რამოდენიმე წლის განმავლობაში თითქმის ილი ჩემი დრო ოჯახურ მოვალეობას უნდებოდა. მაგრამ შეიღობეს და ოჯახურ კურსს ისე არასოდეს რ ჩაუბრძოვარ, რომ დამკარგოს ტურქის საზოგადო მოღვაწეებისადმი. ჩემს ქმნის სრულიად არ არიდა, რომ მე გადაეტყუეთუიყვი ადვილზე არ დანიტერესებულ დი-ახლისად და ოჯახის დღეათ. ის არიდა იყო დაიქმნებულთ, რომ ადგების სამსახური და მოღვაწეობა ვაშეხე ნაკლებ არ ესკირობება საზოგადოებას. ვერ კიდევ ჩემი ბავშვები პატარები იყვნენ, როდესაც ვი თვითლოვრი წყვრად ქალთა არჩევნი უფლების მომხრეებისადმი აღმასრულებელი კომიტეტისა და ისთან ერთად წყვრად კომიტეტის ოქროსი, რომელიც დაიარსა გათ-

ხოვილ ქალთა კანებრიგ უფლებების მოპოვის სასარგებლოთაგანათვის გასაწვლი. როდესაც უკანასკნელი კანონით გამოცხადდა, მე ახალის ენერგიით შევეღდექი ფერტაციას ქალთა საარჩევნო უფლების სასარგებლოთ, ამ დროს ირჩეოდა ისარი საარჩევნო რეფორმა (უფლებების გავრცელება სამეურნეო უწყებებზე), და ჩვენი ვეფერობით, რომ არამდინემე წლის ჩვენმა პროკავრადამ მოამზადა მხარე, ჩვენთვის მხარის დასაქურად, რათა კანონ-პროექტი შესწორება შეეძინათელა ხსენებულ უფლებების სასარგებლოთ და მართლაც თმთა პარტიაში უმრავლესობა ჩვენს მხარეზე იყო. მაგრამ ეს კიდევ არ იმნიშავდა ჩემი მიზნის მიხედვას, პარტიული ერთიანობა ხშირათ ავალებს ლიდერებს, რომ მოითხოვონ თავიანთ მომხრეებისაგან ხმის მიცემა წინააღმდეგ საკუთარი რწმენისა. ამ შემთხვევაშიაც მოხდა. გლადსტონი, ეს შურირეგული მტერი ქალთა სწორფლიანობისა, წინ - აღუდგა ჩვენს შესწორებას და მოითხოვა ლიბერლებისაგან მის წინააღმდეგ ხმის მიცემა. გლადსტონი ფარობდა ქალების მონაწილეობის მიღება პოლიტიკურ ცხოვრებაში უნდა ყოფილიყო შეზღუდული არსებული მამაკაცების პარტიების დახმარებაში.

ერთი უტვირფესი და მუხანათური მოქმედება გლადსტონისა იყო ის, რომ მან შეიტანა განხილვებდა ქალთა მოძრაობაში მან თვით ჩაუტარა სარძიკვლი ქალთა ლიბერალურ კავშირს. 1881 წელს ბრისტოლში აღმოცენებულ ასეთი კავშირები თანდათან მოუფინა მთელს მხარეს. 1887 წ. ისინი შეერთდნენ ერთს კავშირად, რომელსაც სახელად ეწოდებოდა ქალთა ეროვნულ

ლი ლიბერალური ფედერაცია! ამ კავშირის დაარსების მისი დამფუძნებელი ქალები იმედოვნებდნენ, რომ ქალები დაეხმარებოდა რა მამაკაცების პოლიტიკურ მოღვაწეობაში მალე თვით მიიღებენ პოლიტიკურ უფლებას.

ასეთათა ლიბერალური ფედერაცია წინაშეაღდგა ორგანიზაციის ქალებისა, რომელნიც თანაუფლებოდნენ პროკავრსა და პარტიულ ლიბერალური პარტიისა, მაშინ როდესაც ამავე ქალების როლიში გამოდიოდა კონსერვატიული პარტიის მომხრე ქალების ლიგა, რომელიც პირველ წინა ხანებში არსებობდა. ორთავე ეს ორგანიზაციები თავის მიზნათ როდი ისახებდნენ ქალთა საარჩევნო უფლებისათვის და მათი კანდიდატების არჩევნებში მხარის დაქურის. მე არ მიტაცებდა ის იმედები, რომლითაც გამსვენული იყვნენ მონაწილნი ფედერაციისა; უკანასკნელი ეძლეოდნენ მოღვაწეობას ლიბერალური პარტიის სასარგებლოთ.

სოცია ქალები დარჩა ერთგული ძველი დროისა. და ხელსაწყო შეუღდენ პრაპაგანდას. არც ერის მთავებს არ დადებოდა კთხვა რასთვის და როგორ მოითხოვენ საარჩევნო უფლებას სამეურნეო მუშებში. მათ ვე უფლებდა მოითხოვენ მთელი გრავა თვის ზენების დავითი, ამ-ბოხებით და სხვა დანერსტაკებით, რომელიცა დაანახებ ქვეყნის თავიანთი ძალა; ინგლისის პოლიტიკურ მოღვაწეებს სხვა ენა არ ეყურებოდა. მეტწილად ასი ათასი სოლი-საგან შემდგარი ბრბოს დანძრვისადა თმთა პარტიისავე თავისი საქმე ქნა სამეურნეო მუშების ხმის უფლების საკითხის გარდაწყვეტის დროს. არც ერთ სუფრაჟისტს არ მოუქცევა ამისათვის გეროვანი ყურად-

(შემდეგი იქნება).

სახალხო მასწავლებელთა კავშირის სტრომის ოქმი.

დასავლეთ საქართველოს სახალხო მასწავლებელთა კავშირის ქუთაისის განყოფილების გამგეობამ რვა ივნისის სხდომაზე რომელსაც დაესწარა შეიდი წყვირი, მოისმინა რა ქუთაისის სახალხო მასწავლებლების მთავლისეთა რაზნის წყვირის, დამსახურებული მასწავლებლის გიორგი წიკაბიძის მოხსენება ხუთ ივნისს ქუთაისის კომისრის ქვეყნიანში მთავრის იმისი უდანიშნულად დაპატიმრებისა და თავისუფალი მოქალაქის უფლებების შელახვის შესახებ და დადგინა:

ხონის კომისარს გამგეობის სახელით გამოუცხადოს საჯაროა უმატირობა, უტყუარფილება და უკიდურესი საყვედური ისეთი ცელური საქციელისა და უხეში ძალით მოქმედებისათვის, რომელთაც დღეს აღ-

არც მამას და არც დედას. მე დავიბადე სოფლის ქუჩაში. ჩემი დედა ეჭვე მოკლე და მე სიბრალულითა ერთმა ბავშვმა ძონძების ვეპარმა ქალმა ამიყვანა. მან დამარქვა სახელად თავისი მკვდარი კატის სახელი ტიპის. ვიზრდებოდი ბიძურ ქოხში, ვიყვებოდა პურის კანებით და რაყათ; ვიყვებოდი ძონძების გროვანზე, რომელსაც ის აგრავებდა ბიძურის თანრიგებთან. როცა 12 წელი შევსრულედა ჩემმა ნათლიამ გადასწყვიტა, რომ დროა გადაეხადებინათ ჩემზე ზრუნვა. ჩვენ სოფლის ახლო რაიონს გზა გაყავდა და ერთხელ კანით მან მისცა ჩემი თავი გზის მეშუეს. როცა 14 წლისა გავხდი მან გამოიდა მანჭტურში ერთი მოციტანობა. ჩემს გარდა სამიკურნო იყვნენ კიდევ 6 ქალიშვილი ჩემივე ხნისა, ჩვენ დავიროგეს კარგი ტანისმოსი და სამკემელიც.

არც მამას და არც დედას. მე დავიბადე მთელი ჩემი ჯილდო. მაგრამ იმ ცხოვრებასთან შედარებით, რომელშიაც მე აღვიზარე ეს საბოთხე იყო. მე არ მკვიდნენ და არც მღანძრავდნენ. როცა 17 წლისა გავხდი ერთი ძანაველ შეზღავურის სენი გადავმეფე. მთელი ჩემი სხეული მუწყუვებით დაიფარა და მე გავხდი ჰოსიტალიში. ერთს ოთხანს ჩემიანთ ერთად კიდევ 50 ქალი იწვა იმავე სწეულებით ავით - მყოფის, როგორც მე, სხვათა შორის იქ გაიყვინა დღესული მისტერ კორკოსა. მან მამამო, რომ ლონდონში არის აქტივორული კომპანია, რომელსაც მრავალი სახლები უჭირავს და რომ მისი ბიძა არის წარმომადგენელი ერთი უპრეზიდენტობის სახლისა. მე ვთხოვე მან ეწვიედა ჩემთვის ამ ოჯახში ადგილი, მან ჩემი თხოვნა შემიხრულა და ვიპოვე ბედნიერება მთელი ჩემი სიცოცხლისათვის როცა ჩემი ბავშობა და ეწაწვილობა მომაგონდება ეხანდელ ჩემი მდგომარეობა სიზმნად და ზოგაბრად მჩვენებდა. ტიპისი ვათავა თავის მუშაობა წისკლი მალაქონ ორბის აფეთქებულს ტანს, დააწვიანა იგი ლოგინში და გავიდა. ალბის უმომართა ჩავიხინა,

როგორც კი ვალთ თვალები მეორე დღეს. აქაც შეიძლება შემოვიდეს რიგიანი აღმადანი, რომელიც დამეხმარება მე ამ უბედურებაში. მაგრამ საქრობა ვინაზილად მოქმედება - სოქვა მან თავის გულში.

როცა ტიპისი შემოუტანა მას საუხეზე, მან სათხოვა რომ შემეფიქრებინა მისი სახელი. მოსამსახურებელ უნაქუხას, რომ ზანდუკი სარდაფში საწებული და ტანისამოს ის მიიღებს საზიანებოდან, ალბის პასუხზე, რომ ზანდუკი გარდა კაბებისა სხვა საჭირო ნივთებზეც არის, მაგალითად საწყერი, ტიპისი უპასუხა რომ ამ ოჯახში არავინ არავინაა სწერის და პანსიონერებს აკრძალული აქვთ ყოველგვარი მიწერი მოწერი.

(შემდეგი იქნება).

უგექციევიან როგორც შთამომავლობით პერციოგინის, ამასთან ღამე ზეილობის!

პასუხის მიუღებლად გვიცდა ის თანხიდან.

ტიპისი აგრე ეძახდნენ მოსამსახურებელს შემოპარუნდა და მოიტარა ერთი შუშა თფირი ჭკინიანი სიხაზე, ომლითაც დაუწყო საპაროლო ქალიშვილ ტანის ზედა. ალბის დაუწყო ერთწმა მას, რომ დახმარებოდა იგი წყეულთა ბულიდან გამოსაცევათ.

— მე გავაყვებ ყოველფერს ქვეყნის მხოლოდ ამას ვერა, ადგან ეს მისი მხრით დალარე იქმობა მისტერ კორკოსა და მისი ღილისა, რომლებმაც მას, ამღონიერ უყვეს. და არც შეიძლება, სახეინები კარგით ექციოდნენ იმ იმედობებს, რომლებიც თავის ყოცრით მათ საქმეს უფუტებს, მითა ტიპისი.

— საქმეს! — დაეციოთა ალბა, რომლისც ვერ გავეცო თუ რა უნდოდა აქ იქნება ტიპისის.

— მო, ეს რომ ჩემმა დედამამ დღეს!.. განა თქვენ არ გგვითხებოდნენ, დები, რომ უარს, მუუუთ, შევლახე ჩემს მწუხარება-

— მე აბას ოდეს ან ვიცნობდი

ჩემი საქმე იყო, რომ მივეღწეოდი. მოდლი გვერდში სამიკურტოს სტუმრებს — ფარკის მუშებს და მუხლავურებს გავგერთო ისინი, დავეცხსა მათვის ლული, რომ ჩვენც მივება ტყვიანობით. თუ ჩვენ შევტყუებოდათ, რომელიმე მათგანს პატარა ოთახში, ჩვენ ვეფუტებოდით 2 პროცენტს იქედან, რასაც ჩვენთვის ხაზინის სტუმარი მისცემდა. ამაში მდგომარ-

— დავიწყებ თავის მოგერებას, დავიწყებ ბროლოს უკანასკნელ სიხლის წყეთამდე — გასასწყვიტა მან,

